

[Ove Hansen.]

Det vil formentlig gå ved en uændret forlængelse af denne lov, som det gik, da vi i sin tid vedtog loven om afløsningsordningen, at omegnskommunerne fandt tilsvaret til centralkommunerne for højt og centralkommunerne til gengæld fandt tilsvaret for lavt. Man vil formentlig sammenligne beskatningsprocenterne eller udskrivningsprocenterne kommunerne imellem og antagelig finde det urimeligt, hvis f. eks. centralkommunernes udskrivningsprocent er lavere end de kommuners, der skal udrede tilsvaret. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at det egentlige, det, sagen drejer sig om, er at finde kompensation for de udgifter, der påføres en kommune som følge af, at en del mennesker er beskæftiget i kommunen, har deres erhverv dér, men svarer kommuneskat til en anden kommune, nemlig deres opholdskommune. Jeg synes, at uanset hvilken kommune man bor i, må man erkende, at en centralkommune har krav på et tilsvarende. Om størrelsen kan mange betragtninger og synspunkter naturligvis gøres gældende. Dertil kommer, at de såkaldte skattelykommuner får en uberettiget fordel, dersom centralkommunen ikke får andel i den indtægt, der er erhvervet i den.

Den højtærede minister har ikke ved forlængelsen af loven foreslået ændringer i det tilsvarende, der skal ydes til centralkommunen, og det tror jeg er klogt. Det er skatteåret 1957-58, der er basisåret; det danner grundlaget for det beløb, der skal ydes, og det havde vel i og for sig ikke været urimeligt, om ministeren havde foreslået et tillæg til de beløb, der hidtil har skullet udredes. I den periode, hvor afløsningsordningen har været gældende, er befolkningens indtægter steget ret betydeligt, ligesom der i mange omegnskommuner har fundet en betydelig befolkningstilvækst sted. Ministeren oplyste i sin fremsættelsestale, at fra skatteåret 1958-59 til skatteåret 1960-61 er de skattepligtige indkomster til kommunen i de af afløsningsordningen omfattede omegnskommuner steget med 23,3 pct. fra 2,7 milliarder kr. til 3,4 milliarder kr., medens indtægterne i centralkommunerne i samme periode kun er steget med 10,4 pct. Jeg synes, det er tal, der fortæller os en

del. Jeg havde naturligvis gerne set, at vi i stedet for at forlænge den nugældende lov havde kunnet komme med en endelig løsning med hensyn til erhvervsskattens bortfald, men jeg skal indrømme, at tiden måske endnu ikke er moden dertil. Hele den kommunale forvaltning er jo genstand for en grundig undersøgelse i kommunallovskommissionen, og dertil kommer de nye bestemmelser om den sogne- og amtskommunale beskatning. Reglerne her er så nye, at det vil være rimeligt at se tiden lidt an.

I tilslutning til forslaget om forlængelse af loven om erhvervsskattens afløsning foreslår ministeren, at det udligningstilsvarende, der for tiden udredes af Frederiksberg og Gentofte kommuner til København, ligeledes forlænges uændret i 2 år. Jeg finder det rigtigt, at denne ordning forlænges på tilsvarende måde som afløsningsordningen.

Endelig foreslår den højtærede indenrigsminister, at den erhvervsindtægt, en skatteyder skal have for at blive erhvervsskattepligtig, forhøjes fra 10 000 kr. til 12 500 kr., og at den skattepligtige indkomst forhøjes fra 20 000 kr. til 25 000 kr. Denne forhøjelse finder jeg fuldt ud rimelig.

Til lovforslaget om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen skal jeg blot bemærke, at jeg finder de foreslåede ændringer praktiske, idet de går ud på, at man fremtidig følger ligningslovens bestemmelser med hensyn til skattepligtens ophør ved indgåelse af ægteskab og ved dødsfald.

På mit partis vegne skal jeg anbefale lovforslagene til vedtagelse.

Jens Chr. Christensen: De ændringer, som går ud på at bringe den kommunale skattelov i overensstemmelse med ligningslovens bestemmelser, kan vi fra venstres side tiltræde; men med hensyn til erhvervsskatten og erhvervsskattetilsvaret samt udligningen mellem de 3 hovedstadskommuner vil jeg gerne gøre nogle få bemærkninger.

Vi er for det første forundrede over den her foreslåede forlængelse. Det blev jo klart understreget og klart sagt, da vi for 3 år siden behandlede den nuværende kommuneskattelov, at det var en forsøgslovgivning, det var en overgangslov, og at den skulle tages op til revision efter 3 års prøvetid. Det var meningen, at vi efter den 3 års